

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Φτενά χωράφια κρατημένα με πεζούλια
κι άπιαστες γίδες που κρεμούνται στους γκρεμούς
έτσι είν' ή πατρίδα μας' μά ή πούλια
δὲ λάμπει πιὸ καθάρια σ' άλλους ούρανοὺς. Γ. Κ.

• ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ •

ΠΕΡΙΟΔ. Β' - ΧΡΟΝΟΣ 2ος ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ :
Πατησίων 14 — Γραφ. 15

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12

ΜΑΗΣ 1978

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 15

Ο άπολογισμός του Δ.Σ. διὰ τῆς όμιλίας του προέδρου

(Σ.Σ.: Με μικρές περικοπές λόγου έλλειψης
χώρου).

Αγαπητοί Συμπατριώτες,
Έκ μέρους του Δ.Σ. θα
κάνω τόν άπολογισμό τῆς
δραστηριότητάς μας στο χρόνο
που πέρασε από την ανά-
δειξή του.

Βασικά μπορούμε να πού-
με πως το Δ.Σ. λειτούργησε
όχι τόσο καλά σε όλη την
διάρκεια τῆς θητείας του, ό-
μως αυτό δεν μάς άπαλλάσει
των τυχών παραλήψεων και
λαθών που ή συνέλευση εί-
ναι άρμόδια να δῆ και να
μάς κρίνει.

Δεν θα άρχίσω τόν άπολο-
γισμό τῆς δράσης μας από
τί κάναμε όπως είναι συνηθι-
σμένο αλλά από το τι δεν
κάναμε και αυτό γιατί μάς
διέπει όλους έμάς το πνεύμα
τῆς αυτοκριτικής.

1. Πρώτη Βασική παράλη-
ψη: ήταν και είναι το ότι
δεν καταγγείλαμε έγκαιρα
την διασπαστική ομάδα στους
κόλπους του συλλόγου μας,
και αυτό ξεκινά από μια δι-
στακτικότητα για την δια-
γραφή του κ. Σιαφάρικα
σάν πρωταίτιου για την διά-
σπαση και για την άναρμο-
στη συμπεριφορά του για μέ-
λη τῆς αδελφότητας. Νομίζω
άγαπητοί συμπατριώτες πως
αυτό ήταν και είναι λάθος
μας και έσεις θα κρίνετε τώ-
ρα για αυτό.

2. Δεν άναπτύξαμε τούς
φιλικούς δεσμούς ανάμεσά
μας, βασικός στόχος του κα-
παστατικού τῆς αδελφότητας
έτσι ώστε να είμαστε κοντά
σε όλους και με όλους τούς
πατριώτες γιατί τότε είμα-
στε θέβαιοι πως οι κύριοι
δεν θάβρισκαν έδαφος για
διάσπαση.

3. Δεν άναπτύξαμε την έ-
παφή μας με τούς κατοίκους
του χωριού μας έτσι που να
είμαστε ένημεροι των προ-
βλημάτων τους για να μπο-
ρέσουμε να συνδράμουμε
στη λύση των.

4. Δεν βελτιώσαμε τις σχέ-
σεις μας με τις άλλες ά-
δελφότητες σε σημείο που θα
μπορούσαμε να κάνουμε κοι-
νά διαβήματα στους άρμόδι-
ους για νη προβολή των προ-
βλημάτων.

5. Δεν έκμεταλλευτήκαμε
την προεκλογική περίοδο τό-
τε θα μπορούσαμε να ζητή-
σουμε όχι ρουσφέτια αλλά
δίκαια λύση των θεμάτων
μας και είναι γνωστό σε ό-
λους ότι έδω στην πατρίδα
μας μόνον τότε που ζητάνε
την ψήφον μας μπορούν να

μάς φροντίσουν για να μάς
πάρουν την ψήφον μας.

6. Δεν άναπτύξαμε καθό-
λου σχέσεις και αυτό το το-
νίζω με παράπονο γιατί δεν
έγινε δυνατό με το κοινοτ.
συμβούλιο του χωριού μας
σ' αυτό πρέπει να πούμε πως
έμεεις προσπαθήσαμε αλλά
δεν βρήκαμε άναπόκριση
και γι' αυτό νομίζω πως
φταίει ή ομάδα των ανθρώ-
πων εκείνων που μάς κατη-
γορούν για πολιτικοποίηση
τῆς αδελφότητάς μας ενώ έ-
κείνη τοποθετεί τα θέματα
τῆς αδελφότητας από το τι
πιστεύουν τα μέλη του Δ.Σ.
ποιά ιδεολογία έχουν όχι αν
κάνουν την προσφορά τους
στην αδελφότητα σωστή.

Αυτά νομίζω είχα να έπι-
σημάνω σάν άρνητικά στοι-
χεία από την δράση μας έ-
σεις θέβαια ό καθένας μας
μπορεί να σημειώσει και άλ-
λες παραλήψεις μας έμεεις θα
δεχτούμε την κριτική σας ά-
πό όποιο και αν προέρχεται,
και από τούς άπέχοντες άρ-
κει να μην έχει προσωπική
έμπάθεια.

ΤΙ ΚΑΝΑΜΕ

1. Έπανεκδόσαμε την έφη-
μερίδα μας και γι' αυτό φαν-
ταζόμαστε ότι όχι μόνο τα
μέλη του Δ.Σ. αλλά όλοι εί-
μαστε περήφανοι γιατί ύστε-
ρα από την άναγκαστική δια-
κοπή έχουμε πάλι στα χέ-
ρια μας αυτό το μικρό έντυ-
πο, που είναι καταδικό μας,
μιλά για μάς για τα προβλή-
ματά μας για τούς χωρια-
νούς μας για τούς καύμους
μας μιλά μέσα στις ψυχές
μας σε μάς όλους. Ακόμα
πρέπει να πω πως είμαστε
περήφανοι και για κάτι ά-
κόμα. Πάλι έμεεις πρωτοτυπί-
σαμε τότε και θγάλαμε έφη-
μερίδα για να κυκλοφορή-
σουν από το δικό μας παρά-
δειγμα μια σειρά τέτοιες έ-
φημερίδες όπως τῆς Αδελ-
φότητας Βουργαρελίου, Θεο-
δωριανών, Σκουληκάριας, Πλατανούσας και θγάλαμε
έφημερίδα τότε που ούτε και
αυτή ή Πανηπειρωτική όμο-
σπονδία δεν είχε τέτοιο έντυ-
πο, αυτό άγαπητοί συμπατρι-
ώτες μάς γεμίζει με χαρά
και περηφάνεια.

2. Οι έκδηλώσεις, έκδρο-
μές κ.τ.λ. δεν ήταν θέβαια
πολλές όμως νομίζουμε πως
τελικά ή έκδήλωση του χο-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 4)

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ

Στις 22 Μαρτίου 1978 πραγ-
ματοποιήθηκε στην Αρτα συγ-
κέντρωση και πήραν μέρος σ'
αυτή πάνω από 60 άτομα που
κατάγονταν άπ' το Κεντρικό.
Στή συγκέντρωση αποφασίστη-
κε ή ίδρυση Αδελφότητας με
την έπωνυμία: «ΑΔΕΛΦΟΤΗ-
ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ Η ΝΗΣΙ-
ΣΤΑ Η.Ε.».

Πολλοί Κεντρικοί που δεν
μπόρεσαν να λάβουν μέρος σ'
αυτή, έτρεξαν την άλλη μέρα
να συναντήσουν τα ιδρυτικά
μέλη και να εκφράσουν τῆ χα-
ρά τους για την ίδρυση τῆς
Αδελφότητας και να δηλώ-
σουν τῆ συμμετοχή τους σ' αυ-
τή.

Συγκινητική ήταν ή παρου-
σία και ή συνάντηση τσών
χωριανών, που ποιος ξέρει πό-
σο καιρό είχαν να θρεθούν
κα'ινά ανταλλάξουν γνώμες ό-
λοι μαζί.

Η Αίθουσα του «Εργατικού
Κέντρου» που έγινε ή συνάντη-
ση γέμισε από χαρούμενα πρό-
σωπα, γελαστά και αίσιόδοξα.
Έκει στο χώρο αυτό έδωσαν
τά χέρια και αποφάσισαν να
ιδρύσουν την Αδελφότητα για
να συμπεριλάβει όλους τούς
Κεντρικούς που με σύνδεσμο
την κοινή καταγωγή θα κρα-
τιούνται ένωμένοι άδελφοί και
θα έκδηλώνουν την αγά-
πη τους ό ένας στον άλλον
και το ενδιαφέρον για την
πρόοδο του χωριού και τα προ-
βλήματά του, μακριά από κά-
θε ιδιοτέλεια και ύστεροβουλία.

Κάθε φορά που θα συναν-
τιούνται από δω και πέρα, ό
χώρος τῆς συνάντησης θα άπο-
τελεί ένα κομμάτι τῆς γενέ-
τειράς των, του Κεντρικού, μ'
όλη τῆ χαρά και τῆ δροσιά
του, μέσα στην πόλη.

Στους συγκεντρωμένους με-

λησε ό Αιδεσιμώτατος Νικό-
λαος Κίτσος και μεταξύ των
άλλων είπε τα έξης:

«Αγαπητοί χωριανοί!

Νοιώθω βαθιά την άνάγκη
να εκφράσω τῆ χαρά μου και
τῆ συγκίνησή μου γιατί βρί-
σκομαι αυτή τῆ στιγμή ανά-
μεσά σας, ανάμεσα σε τσούς
χωριανούς που ζούν διασκορ-
πισμένοι στην πόλη και στα
περίχωρά τῆς. Με συγκινεί ι-
διαίτερα ή συνάντηση αυτή
γιατί νοιώθω αυτή την ώρα
να βρίσκομαι στο χωριό, κον-
τά σε προσφιλή μου πρόσωπα
που με συνδέουν άναμνήσεις
και άνατράφηκα μαζί τους.

Μιά άπλη πρόσκληση, χω-
ρίς να προηγηθεί καμιά προερ-
γασία, μάς ήλέκτρησε τόσο πο-
λύ που άφήσαμε τις δουλειές
μας και ήρθαμε σ' αυτή τῆ
συνάντηση. Είναι αυτό ένα φα-
νερὸ δείγμα τῆς αγάπης που
μάς ένώνει μεταξύ μας, που
μαρτυρεί πως έχουμε όλοι την
ίδια επιθυμία να ξεκινήσουμε
άπό δω με στόχο τῆ μεγαλύ-
τερη σύσφιξη των δεσμών μας.
Έτσι μπορεί να ξεγηγηθεί ή
όλοπρόθυμη παρουσία μας έ-
δω.

Είναι γεγονός ότι μέσα στην
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 3)

ΞΑΝΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΦΤΕΡΗΣ;

Η Αδελφότητά μας στή προσπάθειά τῆς να διατηρήσει
ό,τι άπόμεινε στο χωριό μας, κάνει ό,τι είναι δυνατό προκει-
μένου ν' άνοίξει πάλι το Σχολείο τῆς Φτέρης και καλεί όλους
τούς συμπατριώτες να βοηθήσουν για το σκοπό αυτό. Σχετι-
κό ρεπορτάζ στή σελίδα 3.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Ήταν και τότες Μάνης...

Ήταν και τότες Μάνης που
μαρτύρησε ό πρωτομάρτυρας
και πρωτομάρτορας τῆς λευτε-
ριάς και τῆς θαλκκανικής άδερ-
φσύνης, Ρήγας Φεραίος.

Ήταν και τότες Μάνης που
όι έργάτες του Σικάγου ματό-
δαψαν τα πεζοδρόμια ζητώντας
δωρη άνθρώπινη εργασία
(1886).

Ήταν και τότες Μάνης που
έγινε ή μάχη στο Βαλτέτσι κι'
ανάθαρσαν οι ραγιάδες με τῆ
νίκη.

Ήταν και τότες Μάνης που
όι ούρανοφερόμενοι Ναζίδες προ-
σάθησαν σάν σε πανηγύρι να
σκληρώσουν την Κρήτη (1941)

Ήταν και τότες Μάνης που
δυὸ Έλληνόπουλα, δυὸ παλλη-
καρόπουλα, δυὸ φοιτητάρια,
σκαρφάλωσαν στον Έρὸ Βρά-
χο τῆς Ακρόπολης και «τάε-
κλισαν» την Γερμανική σβάστι-
κα, μαθαίνοντας σ' όλο τόν κό-
σμο, πως ό φασισμός κι' ή σκλη-
ριά σ' αυτό τόν τόπο δεν φυ-
τρώνουν. Κι' αν φυτρώσουν δεν
στεριώνουν. Ήταν ό Λάκης κι'
ό Μανώλης, δυὸ Έλληνόπουλα,
δυὸ παλληκαρόπουλα (31 Μάη
1941).

Ήταν και τότες Μάνης που
όι 200 πατριώτες άπ' το στρα-

τόπεδο των Ναζί στο Χαϊδάρι
περπάτησαν περήφανοι στο θά-
νατο για να στεριώσουν τῆ κα-
τοπινή λευτεριά μαθαίνοντας
σ' όλο το ντουιό πως το δεν-
δρο να πάει στο έκτελεστικό
μόνο με αίμα και ιδρώ (1944
Πρωτομαγιά).

Ήταν και τότες Μάνης που
ό Θανάσης Διάκος σουδίστηκε
φύνοντας στο πρόσωπο τούς
δημίους.

— «Εγὼ γραικὸς γεννήθηκα
γραικὸς και θα πεθάνω».

Ήταν και τότες Μάνης που
ανάμεσα στους 200 του Χαϊδα-
ριου φωνάχτηκε και τ' όνομα
ένός να πάει στο έκτελεστικό
άπόσπασμα. Μά να, την τελευ-
ταία στιγμή ό δήμιος Ναζί δι-
στάζει και τόν ξαναφωνάζει να
περάσει στο σωρό των ζωντα-
νών και κείνος λέει:

— «Όχι. Αυτή ή θέση μου
άνήκει».

— «Δεν θέλω από δῆμιους,
μήτε χάρη μήτε συμπόνοια».
Και περήφανα τράβηξε στο σω-
ρό των άδελφών του Έλλήνων
που θα πήγαιναν για έκτέλεση
στο Σκόπευτήριο τῆς Καισαρια-
νῆς μαζί με τούς διακόσιους.

— Ναπολέων: τ' όνομά του.

— Σουκατζίδης: το παρά-
νομά του.

— Έλληνας: ή φυλή του.
Κι' ήταν κι' άλλοι, όλοι Έλ-
ληνες πατριώτες, όλοι τους παλ-
λικάρια, όλοι τους ΗΡΩΕΣ.

Ήταν και τότες Μάνης...

Κι' ύστερα: Ύστερα στα
οχολιά τα παιδιά τραγουδούν
με τις ψιλές φωνούλες:

Ό Μάιος μάς έφτασε,
έμπρός βήμα ταχύ
να τόν προδπαντήσουμε,
παιδιά στην έξοχή...

Τίποτα. Για την παλληκα-
ριά για το θάρρος. Τίποτα για
την Ιστορία, την Ιστορία του
τόπου, που να ξυπνά την αγά-
πη για τόν άνθρωπο, για τόν
έργάτη, για τούς άγώνες και
την κατάκτηση τῆς Λευτεριάς
και τῆς ανθρώπινης ζωῆς.

Ήρθαν ό Μάνης κι' άνοιξη
ήρθαν και τα λουλούδια.

Ναί, τα λουλούδια να ρίζου-
με λίγα στους τάφους των προ-
γόνων που θάφτηκαν για τῆ
λευτεριά μη λογαριάζοντας μή-
τε τῆ ζωή τους ούτε τίποτα.

Λίγα λουλούδια στους τά-
φους άπ' το Μάη.

Στους τάφους του Σικάγου,
του Ρήγα, του Διάκου, του Βαλ-
τέτσι, τῆς Κρήτης, του Χαϊδα-
ριού...

ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕΣ ΜΑΗΣ...

Ν—ς

ΠΟΛΥΤΣΙΑΝΑ

Αραποσίτι άσπρο - καράβιο
Τριφύλλι καταπράσινο θωρῶ
άπό ψηλά, τηρῶ τόπο ἕνα ἴσιο
πού χρόνια ἔθρεψε καί θρέφει τὸ φτωχό.

Νερά τοῦ Ἀραχτοῦ κυλοῦνε
ἀνάμεσα, σέ ροῦγες, σέ βραγιές
τραγουδία ἐρώτου, μουρμουροῦνε
θάμαι ἀκόμα ὅπως φαίνεται σὸ χτέες...

Παιδ' ἤμιονα, — κοσιές — σιαδῶ, σιακεῖ
πατούσα ρέματα — λαγκάδια χαλκιές
νερό — ψωμί, ἐχόρταινα, γινόμεν ἔν' ἀσκι
ξένιαστο ὕπνο ἔκανα ἀπὰ στίς ρουκοφλιές.

Πατούμενα, ἐπόδινα ξετάσεις, κι' Ἀϊ - Ποστόλου
διπλή γιορτή — τριπλή χαρά. Μοῦ κόβουν τὰ φτερά.
Ἄχ με μπουδίζουν, δὲ μπορῶ, ἄς πᾶν κατὰ διαβόλου...
Μόνο τὸ ποῖμα μου νὰ πῶ. Π' νὰ σκάσουν θὰ τὸ πῶ.

Ξεσχόλησα, κι' ἀρχίνησα τσαπὶ — κοσιὰ — νερό
φλάδα ν' ἀνοῖξω λαχταρῶ. Ἄχ! νὰ κόνεμαγα καιρὸ
ξαστόχησα τὰ γράμματα, θυμῶμαι καί μετρῶ,
στὰ πέντε ξάια ἄλεια πόσο λαγάρσε καθαρό;

Ζευγάρωσα καί πρόστρεξα στὸν Ἀγιο Κωνσταντῖνο
τὸ πρῶτο ὅπ' θὰ γενθῇ παιδί μου νᾶν' σερκὸ
φλάδες μολυβδοκόντηλα πολλὰ νᾶχω νὰ δίνω
θὰ τῷδραζα πιστήμονα — προφέσορα — γιαντρά,
τ' ὀρκίζουμαι στὰ μπράτσα μου, στὸν Ἀγιο Κωνσταντῖνο

Μὰ ἦρθαν χρόνια ἀνάποδα δὲ κράτησα τὸν ὄρκο
παιδί σερκὸ γεννήθηκε, πῶς τῷελα Θεέ μου!!
Κρατήθηκε τὸ ὄνομα μὰ πάτησα τὸν ὄρκο
ἄγιε μου ρίξ' τὰ κρίματα δλα ἀπάνωθέ μου.

Ξεσχόλησε κι' ἀρχίνησε τσαπὶ — κοσιὰ — νερό
τὴ νύχτα μέρα ἔφτιαξε. Φλάδες ἐδῶ καί κεῖ.
Φαί — τσαπὶ — νερό — κοσιὰ φλάδα τσαπὶ,
τηράει νὰ βρῇ στὰ γράμματα τοῦ δίκηνου τὸν τορό.

Ζευγάρωσε καί πρόστρεξε στὸν Ἀγιο Κωνσταντῖνο
τὸ πρῶτο πού θὰ γεννηθῇ παιδί του νᾶν' γερὸ.
Ἄχ, πόση πολλή χαρά. Τί νᾶχω εὐχή νὰ δίνω,
ἄς εἶν' γερὸ κι' ἄς εὖρ' ὀγλήγορα τοῦ δίκηνου τὸν τορό...

ΤΑΣΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

Πόσο μπροστά πήγαμε;

Ἡ φωτογραφία μᾶς φέρνει
17 περίπου χρόνια πίσω, ὅταν
ἡ συγγενικὴ ἐκδήλωση ἐπὶ τοῦ
γίνονταν μετὰ τὰ δύο μικρὰ λεω-
φορεῖα τοῦ μακαρίτη καὶ ἀεί-
μνηστου πατριώτη μας Ντίνου
Ἀναγνωστάκη.

Σήμερα θέβαια αὐτὰ ἔχουν
ἀποσυρθεῖ καὶ ἔχουν ἀντικα-

τοῦς συνοικισμοὺς ἔχουν ἀνοι-
χτεῖ ἀλλὰ εἶναι σωστὴ παγίδα
γιὰ τὰ αὐτοκίνητα τῶν συμπα-
τριωτῶν μας.

Ὁ ἐπαρχιακὸς δρόμος Νο
20 ἔχει τὰ χάλια του.

Ὁ δρόμος Φτέρης - Λαγγά-
δια ἔχει τὰ κακά του χάλια.

Ὁ δρόμος Λαγγάδια - Να-

Στὴ φωτογραφία μᾶς ἡ «ΦΡΟΣΩ» (ἔτσι ὀνόμαζαν τὸ ἕνα
λεωφορεῖο) στὴς δόξες του, σταθμευμένο στὴν Ἀνεμορράχη
καὶ μερικοὶ πατριῶτες πού ποζάρουν δίπλα του.

τασταθεῖ μετὰ καινούργια καὶ
σύγχρονα λεωφορεῖα καὶ πᾶ-
ρα πολλοὶ πατριῶτες ἀπόκτη-
σαν δικά τους Ι.Χ., ὅμως ἡ κα-
τάσταση τῶν δρόμων παραμένει
ἡ ἴδια, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ὅ-
τι χειροτέρεψε.

Ἀρκετοὶ δρόμοι σ' ὅλους

ζαῖοι ἔχει τὰ πολὺ κακά του
χάλια... Κατὰ τὰ ἄλλα περ-
νάμε... καλὰ καὶ ἔχουμε καὶ
δρόμους γι' αὐτὸ ἅμα λάχει
γυρίζουμε καὶ λεφτὰ πίσω...

Ἔρμε τότε, πόσα σοῦμελε
ἡ μοῖρα νὰ περάσεις!!

Χ. Α.

«Μετάγγιση» στὸ σχολεῖο Φτέρης

Μὲ «μετάγγιση» μαθητῶν ἀ-
πὸ ἄλλο χωριὸ θὰ λυθεῖ τελι-
κὰ τὸ πρόβλημα τοῦ Δημοτι-
κοῦ σχολεῖο Φτέρης.

Οἱ δύο νέοι μαθητὲς πού θὰ
ἀνήκουν ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο σχ.

σο καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἀ-
δελφότητος. Πληροφοροῦμε
τοὺς ἐνδιαφερόμενους πατριῶ-
τες ὅτι εἴμαστε διατεθειμένοι
νὰ τοὺς βοηθήσουμε καὶ ζητᾶ-
με τὴ συνεργασία τους.

Στὴ φωτογραφία μᾶς οἱ μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολεῖο
Φτέρης τὸ 1956, μαζί με τὸν ἀείμνηστο δάσκαλο Χρ. Κομζιά.
Τότες οἱ μαθητὲς ἦταν 29, σήμερα εἶναι 3!!

χρόνο στὴ δύναμη τῶν μαθη-
τῶν τοῦ Δημ. Σχολεῖο Φτέρης
θὰ ἐνισχύσουν σημαντικὰ
τὴν περίπτωση τῆς ἐπαναλει-
τουργίας του. Ἢδη γιὰ τὸ σκο-
πὸ αὐτὸ καταβάλλονται προσ-
πάθειες τόσο ἀπὸ τὴν πλευρὰ
τῶν ἐνδιαφερόμενων γονέων ὡ-

Σημειώνεται πῶς ἂν λειτουρ-
γήσει φέτος ξανά τὸ σχολεῖο
τότε θὰ μείνει γιὰ ἀρκετὰ χρό-
νια ἀνοιχτὸ καθ' ὅσο ἀπὸ τοῦ
χρόνου θὰ αὐξηθεῖ σημαντικὰ
ἡ δύναμή του καὶ χωρὶς «με-
ταγγίσεις»...

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 1η σελ.)
καρδιά μας κρατᾶει μιὰ ξεχω-
ριστὴ θέση τὸ χωριὸ πού γεν-
νήθηκε καὶ μεγάλωσε. Γι'
αὐτὸ ὅπου καὶ ἂν βρεθοῦμε
καὶ ὅσο καὶ ἂν ἔχομε τὰ μέ-
σα γιὰ εὐθυμία, σκιρτάμε ἀ-
πὸ χαρὰ στὸ ἄκουσμα καὶ μό-
νο τοῦ ὀνόματος τοῦ χωριοῦ
μᾶς, μᾶς συγκινεῖ ὅ,τι σχετί-
ζεται μετὰ αὐτὸ καὶ λαχταροῦμε
νὰ πᾶμε κοντὰ του ἔστω καὶ
γιὰ λίγες μέρες. Γιὰ τὸ σκο-
πὸ αὐτὸ κάνομε κοντινὰ ἢ μα-
κρινὰ ταξίδια, διατρέχουμε ἀ-
ποστάσεις μεγάλες, χιλιόμετρα
δρόμους καὶ κάνομε ἔξοδα
πάνω σὲ ἔξοδα γιὰ νὰ ἐπιστρέ-
ψουμε στὸ χωριὸ τὸ καλοκαίρι
ἢ μετὰ τὴν εὐκαιρία τῶν μεγά-
λων ἐορτῶν.

Ὅλοι μᾶς ἔχουμε πολλὰς
ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ χωριὸ πού
νοσταλγοῦς μᾶς φέρνει κάθε
τόσο νοερὰ κοντὰ του καὶ πού
ζωντανεύουν στὴ μνήμη μᾶς
τὲς φυσικὲς ὁμορφιές του, τὰ
ἔθιμα καὶ τὴ ζωὴ του.

Φύγαμε ἀπὸ τὸ χωριὸ, ἀλλ'
ἂν οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς μᾶς
ὀδηγήσαν μακριὰ του δὲν παύ-
ομε νὰ ἀποτελοῦμε μιὰ «κα-
ταβολάδα» ἀπὸ τὴν ἴδια ρίζα
πού μεταφυτεύθηκε λίγο πρὶ
πέρα σὲ ἕνα ἄλλο περιβάλλον καὶ
ὅπως τὸ δένδρο, ὅπου καὶ ἂν
τὸ μεταφυτεύουμε κάνει πάντα
τοὺς ἴδιους καρπούς, ἔτσι καὶ
μεῖς ὅπου καὶ ἂν βρεθοῦμε εἴ-
μαστε οἱ ἴδιοι «γέννημα καὶ
θρέμμα» τοῦ Κεντρικοῦ καὶ
φέρουμε πάνω μας τὴ σφραγι-
δα τοῦ ἀνεξίτηλῃ ἀπὸ τὴν ὥ-
ρα πού γιὰ πρώτη φορὰ ἀνοί-
ξαμε τὰ μάτια μας στὴ ζωὴ
καὶ ἀγκαλιάσαμε μετὰ τὸ βλέμ-
μα μᾶς ὅλο τὸ χῶρο τῆς ἰδι-
αιτέρας Πατρίδας κι' ἀποτυ-
πώσαμε στὰ φυλλοκάρδια μᾶς
τὴν ὁμορφὴ εἰκόνα τοῦ χωριοῦ
μᾶς. Νοιώσαμε κοντὰ του νὰ
μᾶς ἀγγίζουσιν οἱ ἴδιες χαρές,
ἀρωματιστήκαμε μετὰ τὸ ἀρωμά-
του καὶ ζήσαμε σὰν ἀδελφί-
παιδιά τοῦ ἴδιου τόπου, τοῦ τό-

που τῆς γενέτειράς μας.

Ἐκεῖ στὸ χωριὸ, στὴν ἐκ-
κλησιὰ ἢ στὴν πλατεῖα, στὰ
ταπεινά του κέντρα ἢ τοὺς
δρόμους, στὰ χωράφια καὶ
στὴν ἐργασία μᾶς σμίγαμε ὁ
ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, δίναμε
καὶ παίρναμε τὴν «Καλημέ-
ρα», γιορτάζαμε ὅλοι μαζί τὲς
γιορτές καὶ τὰ χαρούμενα γε-
γονότα, κάναμε καὶ δικὸ μᾶς
τὸν πόνο καὶ τὴ λύπη τοῦ ἄλ-
λου. Ἔτσι παίρναμε δύναμη ὁ
ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ κυλοῦ-
σε ἡ ζωὴ μᾶς, παρ' ὅλη τὴ
σκληρότητά της, μετὰ κάποιο
περιεχόμενο, γιὰτὶ ἀποτελοῦσα-
με μιὰ μονάδα ἀπὸ τὲς πολ-
λές πού συγκροτοῦσαν τὸ σύ-
νολο, ἐνῶ μέσα στὴν πολὺδοξη
καὶ πολυάνθρωπη πόλιν πού
ζοῦμε σήμερα ἔχουμε σκορπι-
σθεῖ μέσα σ' αὐτὴ καὶ φθάσαμε
σὲ τέτοιο σημεῖο πού δὲν
γνωρίζουμε καλὰ-καλὰ. Δὲν
γνωρίζουν οἱ μεγαλύτεροι τοὺς
μικρότερους. Ἀνακατεῦνται
μέσα στὸ πλῆθος, γίναμε σχε-
δὸν ἕνα μ' αὐτὸ, λίγο-πολύ
ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι γιὰ τὰ
προβλήματα τοῦ ἄλλου, τοῦ
συγχωριανοῦ μᾶς, κόψαμε τὸ
συνδετικὸ κρίκο μετὰ τὸ χωριὸ
καὶ σὰν χωριανοὶ πολὺ λίγο
βλεπόμαστε.

Γιὰ νὰ μὴ συνεχίσουμε νὰ
ζοῦμε ἔτσι ἀποκομμένοι μετα-
ξὺ μᾶς, νὰ μὴ χάσουμε ἐντελῶς
τὴν ἐπαφὴ μᾶς σὰν χωριανοὶ
καὶ νὰ δραστηριοποιηθοῦμε σὰν
μιὰ ξεχωριστὴ μονάδα μέσα
στὴν πόλιν, πού νὰ διακρινόμα-
στε ἀπὸ τὸ χρώμα τῆς δικῆς
μᾶς νοστορίας καὶ τὸ ἀρωμα
τοῦ χωριοῦ μᾶς τοῦ Κεντρικοῦ
χρειάστηκε νὰ ῥθούμε ἀπόψε
ὅλοι ἐδῶ. Καὶ ξεκινώντας γιὰ
νὰ γίνουν αὐτὰ πρέπει νὰ ἰ-
δρῶσουμε μιὰ Ἀδελφότητα μέ-
σα στὴν ὁποία θὰ πάρουν μέ-
ρος ὅλοι οἱ καταγόμενοι ἀπὸ
τὸ Κεντρικὸ καὶ νὰ δώσουμε
τὰ χέρια μᾶς σὰν ἀδελφὰ πού
εἴμαστε, γιὰτὶ ἔχουμε τὴν ἴ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σελ.)

Ἀντιπροσωπεία τοῦ Διοικ.
Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος
Κεντρικοῦ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» ἐπι-
σκέφτηκε στὸ ΚΑΤ τῆς Κηφι-
σίας τοὺς συμπατριῶτες πού
νοσηλεύονται ἐκεῖ, Λ. Ψυχγιῶ
καὶ Ἰουλία Μπατοῆ. Ἡ Ἀδελ-
φότητα καὶ ἡ ἐφημερίδα τοὺς
εὐχεται περαστικά καὶ καλεῖ
τοὺς συμπατριῶτες νὰ τοὺς συν-
τροφεύσουν στὴ δύσκολη πε-
ρίοδο τῆς νοσηλείας τους.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ
ΕΝΑ ΑΝΑΞΙΟΠΛΩΗ
ΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

Κέρκυρα 23.4.78, ὥρα 7.30'
μ.μ.

Ἐκπρόσωπος τοῦ Δ. Σ. τῆς
Ἀδελφότητος Κεντρικοῦ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» ἐπισκέφθηκε τὸν ἀ-
γαπητὸ μᾶς πατριῶτη ἀπὸ τὸ
χωριὸ μᾶς Κώστα Β. Μάνο,
πού εἶναι 17 χρόνια περίπου
κλεισμένος στὸ Ψυχιατρεῖο τῆς
Κέρκυρας.

Μιλῆσαμε μετὰ τὸν Κώστα. Οἱ
ἐρωτήσεις πού τοῦ ἔγιναν ἦ-
ταν: Ποιὸς θυμᾶται ἀπὸ τὸ
χωριὸ μᾶς καὶ μᾶς εἶπε θυμᾶ-
ται τὸ γαμβρὸ του τὸν Κώστα
Θ. Σιαφάρικα, τὴ Φῶτο Λ. Μά-
νου, τὸν Θύμιο Λ. Μάνο, τὸ
Χαρίλαο Ν. Γεωργιογιάννη, τὸν
Βασίλη Κίτσο; ἦρθε ἐδῶ καὶ
με εἶδε.

Σὲ ἄλλη ἐρώτηση πού τοῦ
ἔγινε, ἂν θέλει χρήματα, ὁ
Κώστας μᾶς ἀπάντησε: Ὁχι,
λεφτὰ ἐγὼ δὲν ξέρω τί νὰ τὰ
κάνω, ἀλλὰ θέλω ἐγὼ θέλω
κάλτσες νὰ πάω στὸ χωριὸ νὰ
δῶ τὸ σπῆτι, τὰ χωράφια, τὸν
κόσμο, πῶς εἶναι ἐκεῖ καὶ ἀ-
πευθύνθηκε στὸ φύλακα: Πότε
θὰ φύγουμε ἀπὸ ἐδῶ; Καὶ ὁ
φύλακας τοῦ ἀπάντησε: Δὲν
μπορεῖς μόνος σου νὰ ζήσεις
ἐκεῖ.

Σὲ ἄλλη ἐρώτηση, μήπως ξέ-
χασε νὰ μᾶς πεῖ τί ἄλλο θέλει
εἶπε: Θέλουμε τσιγάρα νὰ κα-
πνίσουμε δλα τὰ παιδιά ἐδῶ
μέσα, καὶ τοὺς φώναξε ὅλους:
ἐλάτε νὰ καπνίσουμε.

Στὴ συνέχεια τοῦ δώσαμε με-
ρικὰ ζευγάρια κάλτσες. Τὲς πῆ-
ρε στὰ χέρια του καὶ εἶπε:
Ὁχι καινούργιες γιὰ μένα ὅ,τι
καινούργιο ἔχεις νὰ τὸ πάρεις
πίσω...

Αὐτὰ τὰ λίγα σὰς δημοσι-
εύουμε ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή μας
σ' αὐτὸ τὸ συμπατριῶτη μᾶς,
πού τόσα χρόνια ἡ συμπαρά-
στασή μας ἦταν σχεδὸν στὸ
μηδέν. Καὶ ἄς σημειώσουμε κα-
λὰ στὸ μυαλὸ μᾶς πῶς ὑπάρ-
χουν καὶ ἔξω ἄνθρωποι οἱ ὁ-
ποῖοι δὲν ἔχουν ὅλες τὲς ἱκα-
νότητες νὰ ζήσουν καὶ ἂν δὲν
μποροῦμε νὰ τοὺς συμπαρᾶσ-
θοῦμε πρέπει τουλάχιστο νὰ
συνηθίσουμε νὰ μὴ τοὺς πειρά-
ζουμε.

Ἀπὸ μέρους τοῦ Δ.Σ.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΝΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Καλιακάτσο Δημήτριο (ἐπί-
τιμο πρόεδρο) 150 (Ναζαί-
οι), Ἀναστασόπουλου Κατερί-
νῆς 500 (Λαγγά-
δια), Διογένη Κοντὸ 150 (Γρα-
πεζάκι), Ἰερέα Νικ. Κίτσο
150 (Βαθούκαμπος), Τριάντο
Χρήστο 200 (Ἀνεμορράχη).

'Απολογισμός του Δ.Σ. διὰ τῆς ὁμιλίας τοῦ προέδρου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ 1η σελ. ροῦ μᾶς δικαίωσε: ἀπότομα ξεπέρασε τὸ Δ.Σ. τὸν φόβο τοῦ μεγάλου κόστους καὶ ἔκανε τὴν ἐκδήλωση τοῦ στοῦ «ΕΛΥΖΕ» κέντρο πού καὶ αὐτὸ θὰ ἀποτελέσει σταθμὸ καὶ παράδειγμα γιὰ ἄλλους συλλόγους (ὅπως μάθαμε καὶ ἡ ἀδελφότητα Κυψέλης προγραμματίζει χορὸ στοῦ ἴδιου κέντρο).

3. Κατορθώσαμε νὰ δραστηριοποιήσουμε σὲ μεγάλο βαθμὸ τοὺς νέους καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ κατὰ τὴν γνώμη μας τὸ μεγαλύτερο ἐπίτευγμα τοῦ Δ.Σ. γιὰτὶ ἡ πίστη τῶν νέων μας στὸς σκοποὺς τῆς ἀδελφότητάς μας καὶ μάλιστα τῶν νέων ἐκείνων πού οὔτε κἀν γεννηθῆκαν ἐκεῖ στὸ τόπο μᾶς ἀποτελεῖ ἐλπίδα ὅχι μόνον τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀδελφότητάς ἀλλὰ καὶ τῆς μαζικοποίησής της.

4. Ἡ δημιουργία τοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος ἦταν μέχρι προχθὲς μιὰ σκέψη ἀπραγματοποίητη γιὰτὶ ὅλοι πίστευαν πὼς στὸ χωρὸ τῆς ἀδελφότητάς δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι νέοι πού θὰ θελήσουν νὰ ἐπωμισθῶν τὸ βάρος τῆς εὐθύνης νὰ παρουσιάσουν ἕνα τέτοιο συγκρότημα. Ἡ πίστη τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. στὸ ὅτι ἦταν δυνατό νὰ γίνῃ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά της καὶ θὰ ἦταν παράλειψιν ἂν ἀπὸ τὴ θέσιν αὐτὴ τοῦ προέδρου τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου, δὲν θὰ ἀπηύθυνα συγχαρητήρια σὲ ὅλους τοὺς νέους μας πού πήραν καὶ παίρνουν μέρος σ' αὐτὴ τὴν προσπάθειαν.

5. Πιστεύει τὸ Δ.Σ. πὼς ἦταν δυνατὴ ἡ παρουσίαση τοῦ χοροῦ μας τοῦ πρώτου σὲ ἀξιόλογον αἶθουσα ἀπὸ τὴν τηλεόραση καὶ πὼς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση ἐργάστηκε μὲ μεθοδικότητα καὶ τὸ πέτυχε γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάστηκε τέτοια ἐκδήλωση ἀδελφότητας ἀπὸ τὴν Τ.Β. Εἴμαστε περήφανοι καὶ γι' αὐτὸ πρωτοτυπήσαμε κι' ἐδῶ φιλοδοξήσαμε πάντα νὰ εἴμαστε πρῶτοι στὴς ἐκδηλώσεις καὶ αὐτὸ τὸ πετύχαμε...

σεις καὶ αὐτὸ τὸ πετύχαμε καὶ τὸ διατηροῦμε....

6. Τὰ δῶρα τοῦ χοροῦ: Τὸ Δ.Σ. δὲν λογάριασε οὔτε δαπάνες οὔτε κόπους γιὰ νὰ πετύχει τέτοια λαχειοφόρο ἀγορά. Τὰ δῶρα μας ἦταν ἄξια πλέον τῶν 50.000 ἀν ὑπολογιστοῦν σὲ αὐτὰ καὶ οἱ ἐκπαιδευτικὲς κάρτες τότε ἡ ἄξια τους διπλασιάζεται.

6. Μὲ τὴ λήξιν τῆς θητείας μας σὰν Δ. Συμβούλιο θεωρήσαμε ὑποχρέωση νὰ καλέσουμε τοὺς νέους νὰ πάρουν ἐνεργότερο μέρος στὴν δραστηριότητα τῆς ἀδελφότητάς. Γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦτο ἀποφασίσουμε νὰ καθιερώσουμε βραβεῖο ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ καὶ ἡ συνέλευσις, γιὰ κάθε ἐκπολιτιστικὴ ἢ ἄλλη προσπάθειαν.

Τὴν δραστηριότητα τοῦ Δ.Σ. τὴν εἶδαμε ὅλοι μας εἰδαμε καὶ τὰ ἀρνητικὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν δράσιν μας, ἐσεῖς θὰ κρίνετε ἂν καλὰ ἀνταποκριθῆκαμε στὴν ἐντολή σας. Πρὶν ὅμως τελειώσω θὰ ἤθελα νὰ πῶ δύο λόγια γιὰ τὴν δῆθεν πολιτικοποίηση τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀδελφότητάς πού εἶδαν οἱ κύριοι πού μᾶς κατηγοροῦν τὴν ἀνάμιξιν μας στὰ πολιτικὰ κομματικὰ προβλήματα τοῦ Συμβουλίου. Βλέπουν μήπως κατὰ τέτοιο ἀπὸ τὴν ἰδεολογία τοῦ καθενός μας; Μὰ τότε ὅλοι μας δὲν θὰ πέρνωμε μέρος σὲ κα νένα σύλλογον ἂν ἔτσι σκεφτοῦμε γιὰτὶ ὁ καθένας μας ἔχει ἕνα δικό του πιστεύω, στὸ χωρὸ τῆς ἀδελφότητάς ἔχουν ὅλοι θέσιν οἱ κομμουνιστές, οἱ πασοκκοί οἱ κεντρώοι οἱ δεξιὸι ἀρκεῖ νὰ τηροῦν τὸ καταστατικὸ μας. Ἐμεῖς κανέναν δὲν διώξαμε καὶ κανέναν δὲν κατηγορήσαμε εἴμαστε σύλλογος πού ὁ βασικὸς του στόχος εἶναι ἡ διατήρησις τῆς γνωριμίας τῆς φιλίας ἀνάμεσά μας.

Προσωπικὰ δὲν ἔχω φιλοδοξίες καὶ οὔτε καὶ κανέναν μας ἀπὸ τοὺς παρόντες πιστεύω ἂν ἀναμειχθῆκαμε στὰ κοινὰ, τὸ κάναμε γιὰτὶ πιστεύουμε στὴν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπαρξῆς τῆς ἀδελφότητάς μας. Ἡ θέσιν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ συμβούλου ἀνήκει σὲ ὅλους μας καὶ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τὴν ἐπιδιώξει. Ἐμεῖς ὅλοι θὰ κρίνομε ἂν σωστὰ μᾶς ἐκπροσωπεῖ, γιὰτὶ ἂς μὴν ξεχνᾶμε πὼς ἐδῶ εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια καὶ αὐτὴ τὴν οἰκογένεια θέλουμε νὰ τὴν διατηρήσουμε. Ἄς ἔρθουν λοιπὸν οἱ κ.κ. τοῦ συνδέσμου ἐνόητας νὰ πάρουν αὐτὴ τὴν διοίκηση καὶ ἐμεῖς ὑποσχόμεσθε συμπαράσταση στὸ ἔργο τους. Ἡ ἐφημερίδα μας γράφει τὰ πάν...

τα ἐκτὸς ἀπὸ πολιτικὴ καὶ αὐτὴ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν κρατήσαμε. Ἴσως πέρασαν ἀπὸ τὴς στήλες τῆς ἐφημερίδας φράσεις πού δὲν θάπρεπε ὅμως θὰ πρέπει νὰ πούμε πὼς ἡ καλλίτερη ἔκθεσις πού θὰ γράψουν μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου μὲ θέμα «Οἱ σκοποὶ καὶ οἱ στόχοι τῆς ἀδελφότητάς μας» (τὴς ἐκθέσεις αὐτὲς θὰ κρίνει ἐπιτροπὴ εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν γιὰ τοῦτο θὰ παρακαλοῦσαμε ἕνα συνταξιούχο δάσκαλο νὰ ἡγηθῇ αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς), θὰ πάρεῖ σὰν πρῶτο βραβεῖο 1.000 δραχμὲς καὶ θὰ δημοσιευθῇ στὴν ἐφημερίδα μας.

(Σημ. Σύνταξης: Λάβαμε ὡς τώρα δυὸ ἐκθέσεις μαθητῶν Γυμνασίου μὲ τὸ θέμα αὐτό, θὰ περιμένουμε καὶ ἄλλες γιὰ νὰ βραβευθῇ ἡ καλλίτερη).

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω ἄλλο φαντάζομαι πὼς ἡ ὁμιλία μου σᾶς κατατόπισε γύρω ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῆς ἀδελφότητάς μας καὶ εἶμαι πεπεισμένος πὼς καὶ τὸ νέο συμβούλιο πού θὰ ἐκλέξουμε θὰ ἀνταποκριθῇ στὴς ἀπαιτήσεις καὶ προσδοκίες ὅλων μας καὶ θὰ σταθεῖ ψηλὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοποθέτηση καὶ κοντὰ σὲ ὅλους τοὺς συμπατριῶτες μας. Τελικὰ τὸ Δ.Σ. πιστεύει πὼς οἱ λίγοι πού εἶναι προσωρινὰ μακριὰ μᾶς θὰ ἀνταμώσουν μαζί μας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ συλλόγου.

Μὲ τὴς σκέψεις καὶ τὴν εὐχὴ γιὰ γονιμότερη δράσιν τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου τελειώνω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πού με ἀκούσατε.

Εἴχαμε τὴν τύχη νὰ κατεβῶ με πάλι τὸ Πάσχα στὸ χωριό μας. Πέρασαμε καλὰ, γιὰτὶ ὅχι; Πολὺ ὥραϊες μέρες πολὺ πράσινο, πολὺ εὐωδία, πολὺς κόσμος, πολλὰ καὶ τὰ 1. Χ., τόσα πού πολλές φορὲς ὅπως Μ. Παρασκευὴ (Πολύτση) καὶ Ἀνάστασις (Κρυονέρι) τέθηκε θέμα παρκαρίσματος.

Βέβαια δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἡ μετάβασις ἀπὸ τὸν ἕνα συνοικισμό στὸν ἄλλο γίνονταν εὐκόλα, σᾶς λέω μόνο ὅτι λόγω τῶν ἡμερῶν δὲν θρίσαμε...

Φροντίσαμε ὅμως νὰ θελιώσουμε τοὺς δρόμους πληρώνοντας ἀπὸ τὴς τσέπες μας λεφτὰ γιὰ νὰ μεταφέρουμε λίγο χαλκὶ νὰ τοὺς ρίξουμε (περίπτωση δρόμου Λαγγάδια - Φτέρης) καὶ νὰ φᾶμε καλὰ τὸ Πάσχα ὥστε νὰ... ἀντέχουμε στὸ σπρώξιμο τῶν αυτοκινήτων μας (περίπτωση δρόμου Βαθύκαμπο - Ναζαῖοι).

Δὲν ξέρω ἂν οἱ συμπατριῶτες μας στὸ χωριὸ μᾶς θέλουν πιά ἢ θερέθηκαν νὰ μᾶς θλέπουν, διότι δὲν ἐξηγεῖται ἀλλοιῶς αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία τους.

Τί ἔκαναν τώρα τὸ Πάσχα γιὰ νὰ θελιώσουν λίγο τοὺς δρόμους, ἐνῶ ἤξεραν ὅτι τόσος κόσμος θὰ κατέβει στὸ χωριό; Ἀσφαλῶς τίποτα. Ἀποτέλεσμα: πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ναζαῖους ἔκαναν Ἀνάστασις μὲ τοὺς Χοσσεφίτες, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Λαγγαδιῶτες θρῆκαν διέξοδο πρὸς τὴν Ἀνεμορράχη καὶ πολλοὶ πατριῶτες παρέμειναν στὰ σπίτια τους ἀναλογιζόμενοι τὴν ταλαιπωρία

Ἔ! ὅχι κύριοι, ἂς μὴ κρυθώμαστε πίσω ἀπ' τὸ δάχτυλό μας ἢ θὰ κάνουμε κάτι ἢ πρέπει νὰ παραιτηθῶμε. Πρέπει πέρα ἀπὸ τὸ «ξεροσφύρι» στὰ καφενεῖα νὰ ἀναλογιστοῦμε καὶ ποτε καὶ τὴς εὐθύνες μας. Εἶναι ντροπὴ καὶ μὴ μποροῦμε νὰ συντηρήσουμε δυὸ δρόμους στὸ χωριὸ μας.

Πρέπει ἐπιτέλους νὰ θυγῇ σ' αὐτὸ τὸ χωριὸ κάποιος ὑπεύθυνος, νὰ παίξει τέλος πάντων κάποιον ὑπεύθυνον ρόλο. Πρέπει ἀπὸ τώρα ἀκόμα, πρὶν λήξει ἡ θητεία τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, νὰ σκεφτοῦμε σοβαρὰ καὶ πέρα ἀπὸ κομματικὲς διακρίσεις καὶ συναίσθηματισμούς γιὰ νὰ ἐκλέξουμε «προσεχῶς» ἕνα συμβούλιο πού θὰ ἐνδιαφερθεῖ γιὰ τὸν τόπο μας.

Ἦδη, ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι πατριῶτες, δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο ἀποφασίζουν νὰ κατέβουν στὸ χωριὸ ἀλλὰ δὲν εἶναι λίγες οἱ φορὲς πού τὸ μετανοῶνουν.

Νὰ προωθηθοῦν νέοι ἄνθρωποι πού ζοῦν στὸ χωριὸ καὶ πού θέλουν — γιὰτὶ ὅχι — νὰ ἀποκατασταθοῦν ἐκεῖ φροντίζοντας πάντοτε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας.

Νὰ ἐκλείψει τέλος πάντων αὐτὸ τὸ χάλι καὶ νὰ θρίσκουμε ἐπιτέλους ἡρεμία στὸ τόπο πού γεννηθήκαμε, στὸ τόπο τῶν προγόνων μας.

X. A.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ σελίδα 3) δια καταγωγή καὶ νὰ βοηθήσουμε ὅσο μποροῦμε γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μᾶς νὰ φροντίσουμε γιὰ τὴν λύση τῶν προβλημάτων τοῦ καὶ νὰ συντρέξουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὅταν παρουσιαστῇ κάποια ἀνάγκη.

... Τώρα πρέπει νὰ συζητήσουμε γιὰ τὸ ὄνομα πού πρέπει νὰ δώσουμε στὴν ἀδελφότητα. Ἐγὼ προτείνω νὰ τὴν ὀνομάσουμε ΤΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ «Η ΝΗ ΣΙΣΤΑ Π.Ε.» μὲ ἔδρα τὴν Ἄρτα καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ καὶ τὸ παλαιὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ μᾶς. Ἄν κανεῖς ἀπὸ σᾶς ἔχει κατὰ καλύτερο νὰ προτείνει, θὰ τὸν ἀκούσουμε στὴ συνέχεια.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ ἴδιο ὄραδον συνεδρίασε στὰ Γραφεῖα της, στὴν ὁδὸ Μακρυγιάννη, ἀριθ. 21 (τηλέφ. 26525) καὶ ἀμέσως τὴν ἄλλη μέρα ἐπισκέφτηκε τὸ δικηγόρο στὸ γραφεῖο τοῦ καὶ συνεργάστηκε μαζί του γιὰ τὸ θέμα τοῦ Καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖο σὲ λίγες μέρες περνάει στὴν τελευταία του φάση, δηλαδὴ τὴν ἐγκρισὴ ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν μετὰ ἀπὸ αὐτὸ οἱ ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητάς.

N.K.

(Σ.Σ.: Μὲ περικοπὲς λόγου ἐλλειψῆς χώρου).

ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΙΣ...

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελίδα 2) πιστρέφουμε στὸ σπῆτι μήπως προλάβουμε νὰ δοῦμε λίγο τὰ παιδιὰ μας πρὶν κοιμηθοῦν, πού νομίζω ὅτι μᾶς ἔχουν κι' αὐτὰ λίγο ἀνάγκη.

Ὁρατὰ περνάει ὁ κοσμάκης, ὁ κοσμάκης αὐτὸς πού εἴμαστε ἐμεῖς, ἕνα τόσο εὐκόλο παι γνιδάκι στὰ χέρια τῶν ἀρμόδιων πού δὲν διστάζουν καθόλου νὰ τὸ χαλάσουν καὶ ἀκόμα καὶ νὰ τὸ σπάσουν ὅλοι, καὶ στὴν προκειμένη περίπτωσι, οἱ κύριοι συγκοινωνιολόγοι πού νομίζουν ὅτι κατέχουν τὴν συγκοινωνιακὴ πραγματικότητα, ἐνῶ στὴν οὐσία εἶναι ἐντελῶς ἐξωπραγματικοί...

Ὁρατὸ θῶμα εἶσαι ἄνθρωπε!!

Ἐξυπνοὶ αὐτοὶ πού κανονίζουν τὴ ζωὴ σου καὶ πού δὲν

ἀναρωτιοῦνται καθόλου, ἐνῶ ξέρουν καλὰ ὅτι συντελοῦν ἁμαρτία στὴν αὐξηση τῶν ψυχασματικῶν ἀσθενειῶν μᾶς ὅπως τὸ ἐμφραγμα, τὸ ἔλκος, ἡ πίεσις κλπ.

Ἐμφανίζεται λοιπὸν ὅλο καὶ περισσότερο ἡ «μοντέρνα» ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς μας, τὸ ἀγχος, πού μᾶς προετοιμοῖ ὅτι κατὶ δὲν πάει καλὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ψάξουμε γιὰ νὰ τὸ ἐξουδετερώσουμε γιὰ νὰ μὴ παραλύσει τελειῶς ἡ δύναμή μας, νὰ μὴ καταντήσουν μαθηματικὰ ὄντα.

Ἐσᾶς φωνάζουμε λοιπὸν κ. κ. ἀρμόδιοι καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς βοηθήσετε νὰ καλλιτερεύσει ἡ κατάσταση, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἔχετε πιστέψει πὼς ἀξίζουν περισσότερο τὰ χρήματα, τὰ σίδερα θὰ ἔλεγα, πού θὰ δώσετε γιὰ λίγα παραπάνω λεωφορεῖα ἀπὸ τὴ ζωὴ μας.

ΤΟΥΛΑ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Μηνιατικὴ ἐφημερίδα Ἀδελφότητας Κεντρικοῦ Ἄρτας.

Διεύθυνση Γραφείων: Πατησίων 14, 2ος ὁροφος, Τηλέφ. 3633.184 «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Ὅργανο τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἀδελφότητάς ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ἈΡΤΑΣ

Γραφεῖα Ἐφημερίδας: Πατησίων 14 - 2ος ὁροφος, Γραφ. 15 - Τηλ. 36.33.184

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο: ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟ: Τηλ. 5234.454 ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 (Ὁμόνοια)

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΦΙΑΣ Βατσαξή 9 - Τηλ. 5222.297

Συνδρομὲς:

Ἐσωτερικοῦ δρχ. 150 Ἐξωτερικοῦ δολλ. 15 Μάρκα 40

Ἐπιχειρήσεις - Ὁργανισμοὶ - Συνεταιρισμοὶ δρχ. 300

ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞΗΣ:

Λάβαμε τὰ γράμματα τῶν συμπατριωτῶν μας Δ. Καλιακάτσου Κορινθίας 5 Ἀμπελάκηποι καὶ Γιάννη Ἀντωνίου Λαγκάδια Κεντρικοῦ. Ὅμως δὲν τὰ δημοσιεύουμε. Θὰ σταματήσουμε ἐδῶ τὴς προσωπικὲς ἐπιθέσεις καὶ ἀντιγνώμεις. Στὸ ἐξῆς, τέτοια γράμματα, ἀπλῶς θὰ μένουν στὸ Ἄρχεο.

Νὰ σταματήσῃ ὁ διάλογος καὶ ἂν κανεὶς ἔχει προσωπικὰ μὲ κάποιον ἂς τὰ λύσει ἀπ' εὐθείας καὶ ὅχι μέσου τῆς ἐφημερίδας.

Κακῶς δημοσιεύθηκαν ὡς τώρα μερικὰ τέτοια γράμματα...